

29 Σεπτεμβρίου 2014

Στην Ιερά Μονή Δοχειαρίου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιον Όρος](#) / [Γενικά Θέματα](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Του Δημητρίου Π. Λυκούδη*

Ήταν μεσημέρι όταν φθάσαμε στον αυλόγυρο της Ιεράς Μονής του Δοχειαρίου. Πάντοτε ετούτο το μοναστήρι ασκούσε μία ανεξήγητη έλξη στην καρδιακή μου διάνοηση. Λίγο η θαυματουργός εικών της Κυρίας Θεοτόκου της Γοργοϋπηκούου, λίγο ότι είναι το πρώτο φρουριακό συγκρότημα που αντικρίζει ο προσκυνητής καθώς διαπλέει από την Ουρανούπολη στη Δάφνη! Κάθε προσκύνημα, κάθε φιλέρημη επίσκεψή μου εις τον Αγιώνυμο Άθωνα φαινόταν ελλιπής αν δε συμπεριλάμβανε και διανυκτέρευση στο Δοχειάρι! Και έτσι την αγάπησα, με αγάπησε και αυτή, συνδέθηκα με τους Πατέρες, με τον Άγιο και σεβάσμιο ηγούμενό της, αποκτήσαμε πνευματική ευάγρια και θαλπωρή, περπατήσαμε εντός και εκτός αυτής, κλάψαμε και κλαφτήκαμε στους αγίους της, αγγίξαμε και μας άγγιξε ο τόπος ο ιερός και ο άγιος, ο τόπος της σεβασμίας ιεράς μονής του Δοχειαρίου.

Κατά την αγιορείτικη παράδοση, η Μονή Δοχειαρίου ιδρύθηκε από το μοναχό Ευθύμιο, μαθητή του Οσίου Αθανασίου του Αθωνίτου. Ο Ευθύμιος, αρχικά, εμόνασε στην ιερά Μεγίστη Λαύρα και διακονούσε ως "δοχειάρης" και ακολούθως, έφθασε στη νοτιοδυτική πλευρά του Αθωνα και ίδρυσε τη νέα Μονή, στην οποία και

προσέδωσε τ' όνομά του και δη του διακονήματός του. Κάνει την εμφάνισή της αρχές του 11ου αιώνα και έκτοτε, ένεκα επιδρομών και πολλών επιθέσεων και βαρβαρικών απειλών, τόσο Λατίνων όσο και πειρατών, η ιερά Μονή αναβιώνει και φθάνει συνοδοιπορούσα στα πρόθυρα του 21ου αιώνα, κομίζουσα λιβανισμένη και βιωματική αγιότητα στα πέρατα της συμπαντικής πραγματικότητας του κόσμου τούτου και συναποτελούσα εργαστήρι πνευματικό, εργαστήρι που έμαθε τόσα χρόνια να επανδρώνει τον Ουρανό με αγίους από γης.

Είναι απόγευμα. Μετά τον εσπερινό και την απογευματινή τράπεζα, αφού ακολούθησε το μικρό απόδειπνο και οι χαιρετισμοί της Κυρίας Θεοτόκου, στον εξώστη ενός κελιού, ένας σχετικά νέος μοναχός, δεν ενθυμούμαι το όνομά του, μας ταξιδεύει μακριά στο χρόνο τον αγιορείτικο και μας διηγείται από το γεροντικό που κρατούσε εμπρός του. Σήμερα, κρατώντας το αυτό γεροντικό στα δικά μου χέρια, σας παραθέτω όσα εκείνος τότε μας μετέφερε: «Ο ηγούμενος κάλεσε τον αδελφό Συνέσιο και τον ρώτησε για ποιό πράγμα παρακαλούσε την Αγία Παρασκευή. Ο π. Συνέσιος είπε πως παρακαλούσε την Αγία να του αφαιρέσει ό,τι πράγμα εμποδίζει τη σωτηρία της ψυχής του και πρόσθεσε στον ηγούμενο πως, όταν έψαλλε, αισθανόταν μια ιδιαίτερη ευχαρίστηση και γλυκαινόταν με την μελωδική φωνή του, τόσο που ξεχνιόταν ο νους του και ξέφευγε από την έννοια των θείων λόγων[...]Ο πατήρ Συνέσιος από τότε που βράχνιασε η φωνή του μέχρι την ημέρα που με τη χάρη του Θεού κοιμήθηκε τον αιώνιο ύπνο, δεν ξαναέψαλε, αλλά με τους άλλους πατέρες της Μονής δόξαζε μέρα-νύχτα το Θεό και με την κοινή ευχή "Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, ελέησόν με" και ελέησον όλον τον κόσμο Σου, παρακαλούσε τον Κύριο της δόξης για τον εαυτό του και για όλο τον κόσμο»[Ανδρέου Μοναχού Αγιορείτου, Το Γεροντικό του Αγίου Όρους, εκδ. Άθως, Αθήνα 2009, σελ. 372-373].

Το επόμενο πρωί κατευθυνθήκαμε προς το παρεκκλήσι της Κυρίας Θεοτόκου της Γοργοϋπηκούου. Μία ζωή θα μπορούσα να περάσω στο χώρο αυτό. Η Κυρία Θεοτόκος γλυκύτατη. Απόλυτη ησυχία. Ο χώρος, το προσηνές της μορφής Της, η αδιατρεψία του νου, το "γλυκύν εύοσμον" της σεβασμίας παρουσίας Της! Δε συναντάς καθημερινή τόπους Παραδείσου! Δεν οσφραίνεσαι απανταχού Ουρανό και αγιότητα! Γονατίζω ενώπιόν της. Ήσυχα είναι εδώ, όμορφα να συναντάς την Κυρία Θεοτόκο και ικετευτικά να της καταθέτεις: «Έχει μεν Παρθένη ο ουρανός, σώμα και ψυχήν σου εξαστράπτοντα φαιινώς, έχει δε μορφήν σου Μονή Δοχειαρίου, την επικαλουμένην Γοργοϋπήκοον»[Κανών Παρακλητικός εις την Γοργοϋπήκοον Κυρίαν Θεοτόκον, εκδ. Τήνος, Αθήνα 1992, σελ. 44].

Μείναμε ελάχιστα στη Δοχειαρίου. Έπρεπε να συνεχίσουμε το προσκύνημά μας στον Άθωνα. Φεύγοντας, στο μοτόρι-πλοιάριο, αφήνοντας πίσω την ιερά Μονή να

μάχεται επί της αφροέσης θαλάσσης, υπόσχεση έκαμνα στην Κυρία
Γοργοῦπήκοον...Σύντομα να με δεχθείς, σύντομα να σπεύσω αιώνια σιμά Σου...

*, Θεολόγου - Φιλολόγου, Υπ. Δρος Παν/μίου Αθηνών

Πηγή: synodoiporia.blogspot.gr